

Roca Foradada, Massís de Montserrat

30 de novembre de 2022

Integrants: Isabel Alcalde, Karin Brun, Josep Carbonell, Joan Corbera, Mercè Font, Josep M Martínez, Esteve Mogas, Rodri i Josep Roca.

Distància: 8.60 km, **Temps:** 4 h **Temps en moviment:** 3h **Desnivell:** 314 **Temperatura mínima:** 4

Cotxes: 150 km ,Josep M Martínez i Josep Carbonell

Avui ens hem trobat a les 7 del matí al pàrquing del Bon Preu de Vilanova del Vallès per anar cap a Montserrat. Hi hem anat pel Bruc i des d'allà ens hem enfilat amb cotxes fins a la Massana, on hem aparcat.

Avui no hi ha hagut la típica parada del cafè, doncs no hem trobat cap cafeteria oberta al llarg del camí, que es fa pràcticament tot per autopista i autovia.

La fresca avui es deixava notar i hem arribat a la Massana a les 8 del matí aproximadament i estàvem a 4°, des d'allà hem començat a caminar per fer una circular que ens ha de portar fins a la Roca Foradada per retornar a la Massana.

Les indicacions des de la Massana són clares i el camí va pujant suaument per una pista fins arribar a l'indicador del refugi Vicenç Barbe. Allà el camí es va fent estret i obac passant entre roures i alzinars. Una vegada arribats al refugi seguim fins al coll de Porc (també anomenat de Port) i anem fent camí per entre fulles seques i arrels que fan que hagi de mirar a terra tot sovint.

Quan ja desfem camí, en un dels revolts del sender, molt a prop les agulles anomenades «dels frares», trobem el caminó que ens portarà fins a la Roca Foradada. Ja veiem que el camí serà costerut i tot just començar-lo deixem les motxilles i els bastons doncs segurs que ens faran més servei les mans per fer la grimpada. Aquí deixem dos companys del grup que fan el retorn cap a la Massana i els altres continuem cap a la Foradada.

La grimpada té moments complicats, fins hi tot hi ha un tros que té una corda per agafar-se. Entre uns i altres anem pujant fins arribar al cap de munt, el forat és molt més gran dels que podíem imaginar des de baix. La vista és esplèndida, tenim una visió de tota la comarca del Bages i si no fos per la boira veuríem el Barcelonès i el mar ! Estem allà dalt una bona estona tot i ventada que hi fa, i ens fem la foto de rigor. Ah!, i no som pas només els catalans els que trisquem per Montserrat, la Karin ha trobat una moneda d'un centau dels USA, prova fefaent que fins i tot els americans venen a les nostres espectaculars muntanyes montserratinas.

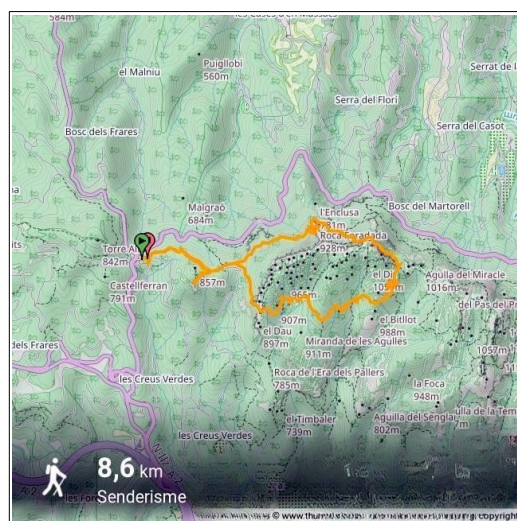
Després de pujar toca desgrimpar! I alguns sort en tenim de l'ajuda dels companys que ens aguanten la corda per fer la baixada més fàcil, això se'n diu companyerisme !!!

Seguint el sender de tornada aviat varem trobar el GR i fins a Can Massana on teníem els cotxes. Allà vam tronar a fer una foto de grup on hi érem tots els companys i varem anar cap al Bruc a veure si ens donàvem menjar en algun restaurant. Finalment varem anar a un lloc que ja era conegut dels Ginesters, però que havia canviat de nom i de mestresses . Ara es diu Restaurant Sant Jeroni, el porten quatre noies ben joves i eixerides que ens van fer un menú ben bo i molt treballat.

Segur que si anem per aquells verals hi tornarem .

El proper dimecres quedem per anar a Santa Maria del Mont i que sortirem a les 7 del matí del Ramassar

Fotografies: Joan Corbera
Text : Isabel Alcalde